

מסורת הש"ס

(א) [שנת יט': וט"ז]; (ב) כ"ח מ"ט; גיטין מה. קדושין מו.; ד' [גיטין סס]; (ד) [גיטין סס קדושין ט: ע"ש]; (ה) [מוס' פ"ה ע"ש]; (ו) [מוס' פ"ה ע"ש]; (ז) [קדושין כ. וכל הסוגיא ע"ש אחי שטיינזון]; (ח) [נדר כט: ד"ה ומדלן]; (ט) ע"י ז"ק; (י) [ויע' מוס' כ"ח מ"א: ד"ה ומקומו ומוס' קדושין כ. ד"ה ומקומו].

תורה אור השלם

1. במספר שנים אחי דויבל תקנה מנא עמיקת במספר שני תבואת ימך לך;

2. וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר קבר לו ושב לאחוריו;

3. ואיש כי לא יתנה לו גאל והשיגה ידו וקוצא גדי גאלו; וקרא בה כי אבד; 4. אבדו נמכר הנהיה לו אבד; 5. אם עוד רבות בשנים לפרקן ישיב גאלתו מקפס מקנהו;

6. אם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו;

7. וחשב עם קדו מהנה הקברו לו עד שנת היבל ושתה כסף ממכרו במספר שנים בימי שכיב יתנה עמו; וקרא בה כי אבד; 8. לא יקשה בעיניו בשלחך אתו חפשי מעקרי כי בשנה שבר שכיב עבדך שש שנים וברקב יי אלקיך בכל אשר תעשה;

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

דברים טו טז

ורב ענן.⁶ דהוה מספקא ליה בדי הדרי ובהי לא הדרי הך גרייתא דלרין גט שיחורור לא הוה שמיעא ליה ומהא דלמר שמואל אינה מכורה לא הוה מצי למשמע מידי דממאי דאינה מכורה ומעות חוזרין ללמא מעות שנתן לוקח למוכר מתנה הן ציד מוכר ואיכה צין רב לשמואל הך דפרישית לעיל י:

חוזרין. דלדס יודע שאין קדושין מופסין

באחוריו וגמר ונתן לשם פקדון

ולשמואל גמר ונתן לשם מתנה:

וקנסם ללוקח. גבי מוכר עצדו

בחוזה לארץ דלמר' לא הדרי וצני

יואל עצד לחירות ומפסיד לוקח:

ליקנסים למוכר. שיהו מעות חוזרין

י: ויואלו מוכר לחירות: לאו עצדא

גנב. עצד הוגזג ומניח בחור

לא לא היה לו חור להניח בו כל

היה גוגב הלך חורא י: גנבא וקא

גניב ליה ה"נ אס לא היה מואל לוקח

לא היה מוכרו: חורא מואל ליה. החור

מאין לו הגניבה: דאיסא לאיסורא.

דהיינו לוקח שהעצד אכלו: י: ונב

לוי דמי. פי' דמי הניר קמלן:

עלא יאמר. מוכר היה לא לפדותה

לסוף שמי שנים הנח לפני מליאה

פירות דרך שהנחמי לפניך כשמכרתיה

לך: במספר שני פחולות. משמע כל

תצואות י: שצמתי שנים מדהוה ליה

למיתכז מספר שנים או מספר

תצואות דהוי משמע שמי תצואות:

בתנאי' אינו מחשב. הסוכר כנצא

לגאלה אלא עם הראשון ומחשב כמה

שנים היו משמכרה לו עד שנת היובל

ומחשב כמה מגיע מן המנה לכל

שנה ולפי אותו חשון ייכה לו לוקח

לכל שנה ושנה שאכלה והמותר יחזיר

לך: [למשל] אשל מבר לו. והשני

את העודף לאיש וגו' בגואל שדה

ממכרו כמיז: לאיש אשר נפוסה.

וצגמ' פריך מנלן דדרשינן לקולא

לירדוס לחומרל: לא ימכור. שדה

רחוקה שיש לו כדי לגאול זו שהיא

קרוצה לו בגמרל [ע"ז] מפרש מנלן: ולא

ינא. מעות כדי לגאלה: מוסר

כנולן. התקדש שדהו מותר למכור

שדה אחרת או ללות כדי לגאלה וגואל

תלמאין אס אינו מספיק לגאול את

כולה יגאל חזיה ולכשיובל יגאלנה

כולה: גמ' והשניצה. מאליה: העודף

שצידו. הנשאר צידו הן הדמים שקיבל

לחור שניכה לו הלוקח חשבוה המגיע

לכל שנה שאכלה: הכפיסה. מתקלקלה

ופחתו דמיה: שצקרקע. עודף

שהקרקע שזה יומר על מה שמגיע

לחשכון שגנבה לו הלוקח לשנים

שאכלה דהאי עודף איכה למדרש

י: להכי ולכתי: מאי צנייטו. צין

רבי לך דוקמאי מ"מ צין למר צין

למר לקולא חולין: כגון דלייקר וול

ואייקר. שמכרה לו במתמים י: ומכרה

לראשון לשני במנה ומתיקרה ציד השני

ועמדה על מתמים. לרבי דלמר לאיש

דשה צדקה לא ייכז אלא מנה כמה

שוף: גאולה גאולה. דומיה הכא

לפדות עצמו מחשב כמה שנים משעה שנמכר

או שלש שנים ייכה לו חדוניו לפי חשכון המגיע

לכל שנה דכתיב: [שם] כימי שכי ייהיה עמו: כפי שניו.

משמע כפי שנים שעמד בהן

כלומר לפי מה ששוא שזה בחוזה שעה: אין לו וכו'.

וכו': שכי שכי. כתיב הכא (שם) כימי שכי ייהיה עמו

וכתיב צנמכר לישראל (דברים טו) כי משנה שכי שכי עודף וגו':

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

פרק תשיעי ערכין

ל.

אזדינן מאי [איכא] צין רב לשמואל איכה צניייהו אי שמיט לוקח וקצן חילנות שהיו זה לרב דלמר מכורה [היא] שדה הדרא צנינא ואילנות דקן קן לשמואל דלמר אינה מכורה ומעות מתנה הדרי חילנות ואע"ג דלוקח לא שקיל וזי אי נמי כגון שמכר עמה מטלטלין

והחזיק הלוקח בקרקעות ולא משך

המטלטלין דקיימא לן נכסיה שאין

להן אחריות נקנים עם נכסיה שיש

להן אחריות כסף מיקנו ומטלטלין

ואין צריך משיכה לרב דלמר מכורה

[ויולאה] שדה הדרא ומטלטלי

מיקנו לשמואל דלמר אינה מכורה

ומעות מתנה לא מיקנו מטלטלי דחוקה

דקרקע לא הוי חזקה ע"כ רש"י

ולפי האי שפירא י: דלמר במכור

חור נצבעי מיד מ"מ מיקנו ומטלטלין

צהדייהו מקשין העולם מההיא דפ"ק

דצ"מ (דף יא.) מעשה צ"ג חקנים

שהיו צאים כספיה אמר מעשר

שאי עמיד למוד נמון ליהושע ומקומו

מוכר לו כא' (ואיכה דתוספתא)

[ומני צסיפא] דתקבלו שכי זה מזה

וליתני ההוא אחרת במתנה עם

להחזיר (או) וליקני לו בחליפין

דסודר אי נמי לישייליה ההוא אחרת

ויקנה ליה צקין סודר וי"ל דכל

דבר המחזר לנבעים כגון מתנה ע"מ

לא מיקנן בחליפין משום דהוה כמו

טובת הנאה דלמרינן (סס) דלוי חנו

ממונה לקנות בחליפין ומש"ה הוצרך

שיתקבלו מעות זה מזה י:

דלמא אינה מכורה ומעות

מתנה מיד דהוה

אמקדש אחותו. ומיהו לפי האמת

שהוכחו דמעו חוזרים אמרי' דלע

דמי למקדש אחותו לפי שאלס יודע

שאין קדושין מופסין באחוריו וגמר

ונתן לשם מתנה אצל מוכר שדהו

בשנת היובל אין העולם בקיפין צנן

ולא גמר לשום מתנה: לא ימכור

ברחוק ויגאול בקרוב. ה"ה איפכא

דלא אלא חורמא דמיתלת נקט:

איכא בינייהו דאייקר וול ואייקר

ה"ה דהוה מצי למימר

דאייקר וול צלוקא אחד צלצד דחילו

לרבי דלא דריש העודף צין לאיש

אשר מכר צין לאיש אשר צמוכה

צריך לגאולה לפי המכר דהיינו

ציוקר ולרבי דוקמאי צרבי יהודה

חולין צמר העלו ש צקרקע וגגאלת

כפי העלו אלא לפי דליירי צמניתין

צשני מוכרין ינחא ליה למינקט

נמי איכה צניייהו צשני מוכרין:

דתינא

נמכר במנה ה' והשביח ועמד

על מאתים מגין שאין מחשבין אלא ממנה

במאתים והכסף ועמד על מנה מגין שאין מחשבין אלא ממנה

שכפי שניו ואין לי אלא עבד עברי י' הנמכר לעובד כוכבים שנגאל וידו

על העליונה נמכר לישראל מגין ת"ל⁷ שכי⁸ שכיור לגזירה שוה אמר אביי

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני

הריני